

REPUBLIKA

Rok V | ŁÓDŹ WTOREK, 10 STYCZNIA 1928 ROKU. | CENA NUMERU 20 GROSZY. | 10

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: PIOTRKOWSKA 49. | WYDANIE PORANNE. | TELEFONY REDAKCJI: 27-24, 36 43, 36-44. | GODZINY PRZYJĘĆ REDAKCJI 6-7 POPOŁUDNIU | TELEFON ADMINISTRACJI: 22-14

Blok współpracy z rządem obejmuje coraz szersze sfery społeczeństwa NPR—prawica przystępuje do bloku rządowego.

Akcja przedwyborcza na terenie Łodzi rozwija się niezwykle intensywnie, zmierzając do swego punktu kulminacyjnego, który zaobserwować będzie można już w niedługim czasie.

Pierwszym etapem tej fazy przygotowań przedwyborczych jest ostateczna finalizacja rokowań w sprawie paktu wyborczego pomiędzy P. P. S. a N. S. P. P., który to pakt został już, jak wiadomo, podpisany w ubiegłym tygodniu.

Ostatnie jednak słowo w tej sprawie należało do naczelnej rady partyjnej N. S. P. P., która układ wyborczy z P. P. S. miała ostatecznie zatwierdzić. W tym celu odbyło się wczoraj specjalne posiedzenie rady partyjnej N. S. P. P. na którym b. poseł Kröning złożył obszerny sprawozdanie z przebiegu rokowań z P. P. S.

Rada partyjna ułożyła układ wyborczy z P. P. S. ratyfikowała, akceptując ten samemu wszystkim posunięciom taktycznym za rządu głównego.

Na posiedzeniu tem wyłoniono ponadto specjalną komisję, która powołana została do technicznego wykończenia zawartego paktu. W skład tej komisji weszli b. pos. Kröning, lawnik Kuk i p. Hunker.

Niemal na czoło przygotowań wyborczych dnia wczorajszego wysunęła się sprawa politycznego odrotu N. P. R.-prawicy. Jak się bowiem dowiadujemy, N. P. R.-prawica postanowiła wreszcie zrewidować swój stosunek do rządu marszałka Piłsudskiego, który, jak wiadomo, był w swoim czasie bezpośrednią przyczyną rozłamu. W wyniku tej ewolucji przekonani, N. P. R.-prawica postanowiła na terenie Łodzi nie wysuwać własnej listy wyborczej i ponownie nawiązać kontakt z N. P. R.-lewicą. Odnosne rokowania podobno się już toczą i jest nadzieja, że zakończą się one pomyślnie. W ten sposób N. P. R.-pra-

wica ostatecznie przechodzi do obozu rządowego.

W ciągu dnia wczorajszego ukonstytuował się również w Łodzi bezpartyjny komitet współpracy z rządem na czele którego stanął adw. Wodziński.

Jednocześnie wyłoniono specjalny komitet na powiat łódzki na którego czele stanął burmistrz m. Zgierza p. Świercz. Analogiczny komitet stworzono na powiat łaski z siedzibą w Łodzi. W bieżącym tygodniu sieć tych komitetów stworzona zostanie na terenie

całego województwa, przyczem specjalne podkomitety tworzone będą we wszystkich gminach miejskich.

Falszywe pogłoski o kandydatach.

Jedno z pism warszawskich doniosło wczoraj, jakoby kandydatami konserwatystów w okręgu łódzkim byli pp.: dr. Biederman i dr. Solański do sejmiku, zaś p. Maurycy Poznański do senatu. Jak zaznaczyliśmy już, informacje te są o tyle fałszywe, że żaden przemysłowiec łódzki nie będzie ubiegać się przy obecnych wyborach o mandat, zaś dr. Solański jest kandydatem Prawicy Narodowej.

Donoszą nam z Warszawy, że kandydatami bezpartyjnego Bloku współpracy z rządem w Łodzi są pp.: plk. dr. Sokolewicz oraz b. poseł Waszkiewicz. Sam Blok w Łodzi dotychczas żadnych kandydatur nie ustalił, gdyż pertraktacje zarówno polityczne, jak i techniczne są dopiero w toku.

Ks. Janusz Radziwiłł w Belwederze.

Warszawski koresp. „Republiki” telefonuje:

W sobotę 7 b. m. Marszałek Piłsudski przyjął w Belwederze ks. Janusza Radziwiłła na dłuższej konferencji. Tematem rozmów była sprawa udziału konserwatystów na listach bezpartyjnego bloku współpracy z rządem i skład personalny list, wysumetych w okręgach.

Posiedzenie państwowej komisji wyborczej.

Endecy, chadecy i piastowcy złożyli protest przeciw zamianowaniu wicem. Cara — głównym komisarzem wyborczym.

Warszawski korespondent „Republiki” (B) telefonuje:

Wczoraj o godzinie 6-ej wieczorem rozpoczęło się pierwsze posiedzenie głównej państwowej komisji wyborczej pod przewodnictwem wiceministra sprawiedliwości, p. Cara, na którym obecni byli wszyscy delegaci 8 największych klubów rozwiązanego sejmiku.

Zaraz na początku posiedzenia delegaci klubu związków ludowo-narodowego, Chadecji i „Piasta” złożyli protest przeciw zamianowaniu wiceministra Cara głównym komisarzem wyborczym, choć nazwisko jego nie znajdowało się na liście 3 kandydatów na stanowisko głównego komisarza wyborczego, przedstawionych przez zebranie prezesów sądu najwyższego. Protest powyższy zamieszczony został w protokole posiedzenia komisji, a następnie rozpatrywano szereg spraw techniczno-prawnych związanych z wyborami.

Podniesiono wątpliwości, czy na złożonych już listach państwowych mogą

być czynione zmiany, t. j. ewentualne wykreślanie jednych nazwisk i wstawianie drugich, zmienianie miejsca kandydatów i t. d.

Komisja wyborcza uznała, iż zmiany takie nie mogą być czynione, żadnych jednak wiążących uchwał nie powzięła w tej materii, zastanawiając się jeszcze nad sprawą list zgłoszonych przez „Bund” i Poale-Sjon, na których niema całkowitych imion kandydatów na posłów i senatorów, a tylko pierwsze litery imion i nazwisk.

Postanowiono wezwać meżów zarufania tych dwóch stronnictw do uzupełnienia list.

W końcu uznano, że nie zachodzi konieczność zbierania się przed upływem ostatecznego terminu składania list państwowych i następnego posiedzenie wyznaczono na dzień 25 stycznia, aby zatwierdzić już wszystkie listy wyborcze jednocześnie.

Dowiadujemy się, że poza zgłoszonymi w sobotę 5 listami, żadnych nowych dotąd nie zgłoszono.

Wykaz długów państwowych

będzie ogłoszony w „Monitorze Polskim”.

Warszawski korespondent „Republiki” (B) telefonuje:

Pod przewodnictwem marszałka Trampczyńskiego odbyło się wczoraj posiedzenie parlamentarnej komisji kontroli długów państwowych. Członkowie jej zatrzymują bowiem swoje mandaty kontrolerów nawet po rozwiązaniu sejmiku i senatu.

Komisja zajmuje się obecnie przygotowaniem pełnego wykazu długów gwarancji państwowych, który to wykaz postanowiono najpóźniej do dnia 15 b. m. opublikować w „Monitorze Polskim”.

Połączenie Ligi Obrony Powietrznej

z Ligą Obrony Przeciwgazowej.

Warszawski korespondent „Republiki” (B) telefonuje:

Wczoraj dokonano się ostatecznie połączenie Ligi Obrony Powietrznej Państwa z Towarzystwem Obrony Przeciwgazowej. Nowa instytucja przyjęła nazwę Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej.

Dzięki temu połączeniu obie instytucje zaoszczędzą znaczne fundusze wydatkowane na administrację.

Nowe przepisy o upadłościach.

Tekst rozporządzenia prezydenta Rzeczypospolitej.

Warszawski korespondent „Republiki” (B) telefonuje:

Jesteśmy w stanie podać zasadnicze przepisy nowego dekretu. Prezydenta Rzeczypospolitej o zapobieganiu upadłości, który ukaże się w niedługim czasie.

Dekret będzie przewidywał, iż odroczenie wypłat może być udzielane dłużnikom, którzy posiadają w zasadzie dostateczne środki do zaspokojenia wszystkich swoich wierzycieli, jednakże nie mogą wypłat skutecznie w przewidywanym uprzednio terminie.

Odroczenie wypłat udziela sąd, którego prezes na wniosek dłużnika może zarządzić nawet wstrzymanie wyznaczonej już licytacji majątku dłużnika.

Odroczenie wypłat może być udzielone najdłużej na 3 miesiące, przyczem

termin ten może być przedłużony o dalsze 3 miesiące najwyżej dwukrotnie.

W czasie trwania odroczenia wypłat postępowanie egzekucyjne przeciw dłużnikowi nie może być wszczynane, a jeżeli już jest wszczęte to ulega wstrzymaniu.

Celem uniknięcia upadłości po upływie pierwszych 3 miesięcy po uzyskaniu odroczenia dłużnik może wystąpić o zawarcie z wierzycielami układu, mocą którego spłacałby długi ratami.

Zmniejszenie sumy długu równomierne dla wszystkich wierzycieli dopuszczalne jest o 25 procent, a może być również dług zmniejszony o 50 procent, jeśli za takim układem wypowie się co najmniej 9/10 ogółu wierzycieli.

Katastrofa kolejowa w Holandji.

Pociąg zdemolował gmach dworcowy.

Amsterdam, 9 stycznia.

Wczoraj wieczorem wskutek fałszywego nastawienia zwrotnicy pociąg osobowy wjechał na stacji Zandvoort na gmach dworcowy. Pociąg szedł z szybkością 35 km. Najechał przede wszystkim na zapórę stacyjną, potamował ją

i przełamując mur gmachu stacyjnego, wjechał do jednego z pokojów biurowych. Parowóz i dwa wagony osobowe zostały poważnie uszkodzone. Maszynista odniósł ciężkie rany. Jedna pasażerka została zabita, 4 osoby odniosły cięższe rany.

B. poseł Dwiduch uwolniony przez sąd.

Warszawski korespondent „Republiki” (B) telefonuje:

B. poseł Dwiduch ze Stronnictwa Chłopskiego, który aresztowany został w dniu 5 grudnia ub. r. pod zarzutem, że na wiecu odbytym w pewnej miejscowości nad Sanem w dniu 5 kwietnia 1926 r. w przemówieniu swym dopuścił się zdrady stanu wedle kryterjum austriackiego kodeksu karnego stanął przed sądem okręgowym w Rzeszowie w dniu 4 b. m.

Po przeprowadzeniu rozprawy b. poseł Dwiduch został od zarzutu tego uwolniony i ogedaj wypuszczony na wolność.

Strasna tajemnica zatopionej łodzi podwodnej.

Nowy Jork, 9 stycznia.

Prace nad wydobywaniem zwłok marynarzy z zatopionej łodzi podwodnej „S. 4” trwają nadal. Dotychczas wydobyto 17 trupów.

Oficerowie okrętów, biorący udział w akcji ratunkowej, są zdania, że hala maszyn w której znaleziono 16 trupów, była zalana wodą dopiero po otworzeniu przez nurków wentyli, a wszyscy znajdujący się tam marynarze zmarli również z powodu zatrucia zepsutym powietrzem.

CASINO

Dzisiaj powtórzenie premjery arcyfilmu o romantycznych przygodach i krwawych bojach - władców mórz - pod tytułem:

„CZARNY PIRAT”

w roli —
tytułowej **DOUGLAS FAIRBANKS**

uosobienie siły, tężyzny, zręczności i bohaterstwa

Symfonia bohaterstwa siły i pewności siebie. Poemat o walkach korsarskich na dalekich morzach.
Romantyzm brawurowych efektów i sytuacji. Atak podwodny armii pływaków na statek rozbójniczy.
Apoteoza mocy, sprawności i siły ducha.

Film wykonany imponująco w naturalnych kolorach.

Początek przedst. o g. 4.30 pp.

Min. Zaleski o wysiłkach Polski na terenie międzynarodowym.—Dlaczego nie zawieramy paktu o nieagresji z sowietami.

Warszawa, 9 stycznia.
(Polska Agencja Telegraficzna).

W dniu dzisiejszym odbył się w re-sursie kupieckiej doroczny bankiet to-warzystwa badań zagadnień międzyna-rodowych. W bankiecie tym wzięli m.in. udział szereg ministrów i polityków.

Po przemówieniu prezesa rady Jana Kucharzewskiego zabrał głos p. minister spraw zagranicznych Zaleski, który wy-musił następujące przemówienie:

„W ciągu ub. roku dyplomacja da-żyła z jednej strony do umocnienia mi-ędzynarodowego stanowiska Polski, do podniesienia jej autorytetu, do usunięcia niesłuszných a szkodliwych przesądów i uprzedzeń, istniejących dziś jeszcze w wielu ośrodkach zagranicznych, do wzmocnienia fundamentów pokoju i przyjaznych stosunków naszych ze wszystkimi narodami. Gdyby chodziło o ogólną charakterystykę naszych w tym okresie poczynań, to bez wahania stwierdziłbym, że rok 1927 był rokiem konsolidacji wysiłków, zmierzających do zapewnienia Polsce trwałego i tak bardzo potrzebnego pokoju. Dla ilustra-cji przytoczę kilka faktów, które może poniekąd będą mogły służyć za miarę politycznych zagadnień.

Z dziedziny stosunku Polski do Ligi Narodów min. spraw zagranicznych przy-tacza wniosek Polski, potępiający woj-nę.

Drugim momentem działalności na-szej na terenie Genewy, na który chciał-bym zwrócić uwagę Panów, a który do-broście znaczenie posiada nie tylko z pu-ntu widzenia polityki pokojowej Polski, lecz z punktu widzenia spraw pokoju po-wszecznego było zapoczątkowanie za-

łatwienia konfliktu polsko - litewskiego, którego chroniczny stan zapalny zagra-żał nie tylko pokojowi Polski, lecz i poko-łowi wielu innych krajów. Mogę pozwo-lić sobie na ograniczenie się do stwier-dzenia, żeśmy wynieśli z Genewy to, czegośmy się spodziewali.

Osobiście dochodzę do przekonania po uważnem przejrzeniu urzędowych i półurzędowych emuncjacji rządu litew-skiego, że jeśli usunąć z nich wszystko to, co należy położyć na karb trosk i kłopotów wewnętrzno - politycznych o-raz na karb starych przyzwyczajęń, których trudno się przecież wyzbyć — znajdziemy tam pewne szczegóły, które wskazują na poważny przełom w sposo-bie myślenia czynników litewskich. Zda-jemy sobie sprawę przecież, że droga o-brona przez nas jest możliwa i powolna. Nie podobna przecież zmian psychicz-nych dokonać z dnia na dzień. Wiemy, że trzeba czasu, by wykorzenić o nas propagowane przekonania, które wpojo-no w duszę ludu litewskiego. Lud ten przekona się jednak o szczeroci na-szych zamiarów. Oczywiście byłoby le-piej, gdyby szef rządu kowieńskiego wstrzymał się od stosowania alegorycz-nych metod interpretacji do uchwał o-statniej sesji rady Ligi.

Trzecim przykładem wreszcie, jaki mam na myśli jest sprawa stosunków polsko-niemieckich. Z zadowoleniem stwierdzam, że w roku ubiegłym ze strony kierownków niemieckiej polity-ki zagranicznej ujawniono dobrą wolę, zmierzającą do jednego z nami celu: do ustalenia i utrwalenia dobrych sąsiedz-kich stosunków między obu krajami.

Wysiłki te przyniosły konkretne wyni-ki w formie szeregu porozumień i ukła-dów. Chcę podkreślić dwa momenty w stosunkach między Polską a Niemcami. Pierwszy z tych momentów—to zaryso-wująca się na gruncie Genewy między Niemcami a Polską kolaboracja, zdąża-jąca do umocnienia podstaw pokoju po-wszecznego. Drugi czynnik, to widocz-na ewolucja w poglądach znacznej czę-ści niemieckiej opinii publicznej na Pol-skę w ogólnosci, a na stosunki niemiec-ko-polskie w szczególności.

Przypominam Panom incydent dy-plomacyjny polsko-sowiecki spowodowa-ny tragiczną śmiercią posła Wojkow-a. Pożałowania godny ten wypadek wyrósł w oczach świata wskutek po-czątkowego, odruchowego może stano-wiska rządu polskiego ponad mare. Obserwatorom zagranicznym wydawa-ło się, że wojna polsko-sowiecka wi-si na włosku. Co do mnie osobiście to o-baw tych nie żywiłem. Incydent ten wymagał poważnych wysiłków celem rychłej jego likwidacji.

Rząd polski rad byłby, gdyby rząd sowiecki zrewidował swój stosunek w sprawie paktu o nieagresji z Polską. Ro-kowania utknęły na martwym punkcie, z 2 powodów: 1) rząd sowiecki nie zgadza się na wprowadzenie klauzuli, prze-widującej arbitraż w wypadkach spor-ów pomiędzy obu państwami, moty-wując to niemożliwością wynalezienia bezstronnego arbitra; 2) rząd sowiecki nie uznaje postulatu naszego, aby przed podpisaniem paktu o nieagresji pomi-ędzy Polska a Rosją analogiczne paki-ty podpisane zostały pomiędzy Rosją a państwami bałtyckimi.

Katastrofa powodzi w Anglii. Setki mieszkańców bez dachu nad głową.—Groźba nowego wylewu Tamizy.

Londyn, 9 stycznia.
(Polska Agencja Telegraficzna)

Wczoraj zebrało się tysiące ludzi w pobliżu miejsca, w którym przy pierw-szej katastrofie powodzi woda rzeki Ta-mizy przerwała utwierdzone bulwary i mury ochronne. Spodziewano się bo-wiem w dniu wczorajszym ponownego ataku wód na tę część miasta. Ponieważ jednak wiatr zmienił kierunek, powódź nie nastąpiła. Tamiza pozostała w łożysku. Mieszkańcy nawiedzonych powo-dzi domów zostali umieszczeni w róż-nych gmachach publicznych, w szko-łach, kościołach i u mieszkańców pry-watnych. Opinia publiczna stołecy An-

gli domaga się przeprowadzenia su-rowego śledztwa i ukarania winnych, któ-rzy nie przestrzegali ludności przed zbli-żającą się katastrofą narażając przez to na śmierć dziesiątki osób.

★

Londyn, 9 stycznia.

(Agencja Telegraficzna „Express“)

Z Irlandji północnej donoszą o kata-strofie powodzi, która uważana jest za największą jaka nawiedziła Irlandję od lat 15. Rzeki wylały tak gwałtownie, że uniosły całe stada bydła. Mnóstwo domów jest zalanych. Szkody są ogromne.

Londyn, 9 stycznia.

(Agencja Telegraficzna „Express“)

W godzinach popołudniowych nast-ąpiło przesilenie w powodzi, która na-wiedziła ostatnio Anglię. Poziom Tamizy w Londynie jest niższy od bulwa-rów. Dzielnicom nadbrzeżnym nie za-graża niebezpieczeństwo. Jednakże ist-nieje obawa, że wylew może się powtó-rzyć przy silnym wicherze. Ludność dol-nego brzegu Tamizy jest ewakuowana z mieszkań parterowych. Zorganizowa-ny został komitet niesienia pomocy o-fiarom powodzi. Para królewska prze-słała na rece komitetu 150 funtów.

Krwawe walki

między wojskiem amerykańskim i powstańcami w Nikaragui.

Londyn, 9 stycznia.

(Agencja Telegraficzna „Express“)

Z terenu walk w Nikaragua donoszą, że wczoraj samolotem sprowadzono do Managui 9 rannych żołnierzy amerykań-skich z nikaraguańskiej gwardji narodo-wej. Samolot w którym wzięto rannych miał ochrone dwóch samolotów bojowych. Było to niezbędne ponie-waż oddziały generała Sandino ostrzeliwały samolot z rannymi chociaż miał na so-bie znaki „Czerwonego Krzyża“. Do portu Managui Corinto wpłynęły 3 ame-rykańskie krażowniki wiozace posiłki.

Tajemnicza śmierć

muzyka francuskiego Gastona Lemaira.

Paryż, 9 stycznia.—

Na bulwarze w Boulogne sur Mer wyłowiono wczoraj rano zwłoki męz-czyzny, liczącego około 60 lat. Trup o-dziany był w wytworne ubranie ciemno-brązowe i prawdopodobnie już pewen czas leżał w wodzie.

Na podstawie dochodzeń policji miej-scowej ustalono, że są to przypuszczal-nie zwłoki znanego muzyka-kompozy-tora Gastona Lemaira, zaginionego od dnia 27 listopada r. ub. Na wezwanie komisarza policji przybyła po południu córka zmarłego z opiekunką i formalnie rozpoznały zwłoki. Śledztwo prowadzi-one jest w celu ustalenia przyczyny śmierci p. Lemaira.

Samolot wraz z pilotem

runął na ziemię w czasie pokazu lotniczego.

Rzym, 9 stycznia.—

Podczas popisów eskadr lotniczych z okazji pobytu emira Afganistanu, zde-rzyły się w powietrzu dwa samoloty, z których jeden z oderwanem skrzydłem runął na ziemię. Pilot i obserwator po-nieśli śmierć na miejscu.

Drugi samolot, straciwszy śmigło, zdołał szczęśliwie wylądować na dachu jednego z domów.

Zamach bombowy w Hiszpanji

w czasie uroczystości narodowej.

Paryż, 9 stycznia.—

„Journal“ donosi z Madrytu, że pod-czas uroczystości narodowej w miejsco-wości Prigo de Cordoba nieznaną sprawca rzucił do tłumy bombe, która zranila ciężko 12 osób. Kilka osób na-tychmiast zmarło, a kilka musiano prze-wieźć do szpitala. Prawdopodobnie za-mach był aktem zemsty politycznej.

Dzień wczorajszy w portach Gdyni i Gdań-ska był rekordowym w ładunku węgla polskie-go. Przeladowano na okręty 23 tys. tonn węgla, bijąc w ten sposób dotychczasowy rekord prze-ładunku.

Przegląd sytuacji wyborczej.

Dotychczasowy układ stosunków przedwyborczych nie jest jeszcze jasny. Toczą się gabinetowe pertraktacje, szerokie jednak masy wyborców nie orientują się w układzie sił. Podając poniżej przegląd sytuacji politycznej zastrzegamy, że może on w każdej chwili ulec zmianie, każdy bowiem dzień obecnie przynosi nowe niespodzianki.

Dążeniem zasadniczym wszystkich kierunków jest sprawa blokowania; wszyscy zdają sobie sprawę, że tylko wielkie grupy mogą liczyć na poważniejsze szanse wyborcze.

Blok mniejszości.

Pierwszym takim blokiem był, chronologicznie rzecz biorąc, blok mniejszości narodowych który przy wyborach poprzednich wystąpił z listą Nr. 16. Do bloku tego weszli: Niemcy, Żydzi, Ukraińcy, Białorusini i Litwini. Nie wszystkie jednak grupy polityczne tych narodowości przystąpiły do bloku. Szereg pozostał poza nim, ustosunkowując się nieprzychylnie do koncepcji tworzenia tego rodzaju porozumienia. Najostrzejsza opinia zarysowała się wśród społeczeństwa żydowskiego, na skutek czego poza blokiem pozostali ortodoksi, sionisci, wschodnio-galicjacy i część kupców. Również poza blokiem pozostała część Białorusinów i Ukraińców. Jakimi wpływami rozporządzają jednak te grupy, narazie ustalić się nie da. Hasłami wyborczymi bloku mniejszości narodowych będą:

1) opozycyjny stosunek do dotychczasowych rządów polskich (a więc i do obecnego) w zakresie spraw mniejszościowych;

2) walka o autonomię terytorjalną dla mniejszości słowiańskich i kulturalną dla pozostałych mniejszości.

Celem poprawy wrażenia, jakie wywołał blok w społeczeństwie polskim, podjęte zostały wewnątrz bloku starania o złożenie wspólnej deklaracji lojalności wobec państwa. Starania te pozostały jednak dotąd bez skutku.

Jako przeciwstawienie akcji wyborczej mniejszości narodowych w województwie śląskim i na Pomorzu, powzięta została przez polskie czynniki polityczne myśl wysunięcia tam jednej wspólnej listy polskiej. Myśl ta spotkała się z poparciem szeregu miejscowych organizacji politycznych i społecznych polskich. Zdaje się jednakże nie ulegać wątpliwości, że w każdym razie P. P. S. nie zechce zrzec się w omawianych okolicznościach własnej listy.

Poza blokiem mniejszości staje poważny odłam żydowski, występując z czysto żydowską listą, która liczy na szanse powodzenia w Małopolsce i b. Kongresówce.

Prawica.

Trzy stronnictwa prawicy: Związek Ludowo-Narodowy, Stronnictwo Chrześcijańsko-Narodowe i Chrześcijańska Demokracja, które w czasie wyborów do ostatniego sejmiku wystąpiły ze wspólną listą Nr. 8, nie zawarły porozumienia w sprawie zbliżających się wyborów. Są wprawdzie wewnątrz każdego z tych stronnictw ludzie, którzy dążyli do takiego porozumienia, napotykały one jednak na znaczne trudności ze strony tych, dla których przychylny stosunek do osoby Marszałka Piłsudskiego i jego rządu jest warunkiem koniecznym. Wiadoma zaś jest rzeczą, iż blok stronnictw prawicy, do którego wchodziłby, jako jeden z członków składowych, Związek Ludowo-Narodowy musiałby mieć zdecydowanie nieprzychylny dla rządu Marszałka oblicze. Z. L. N. jest bowiem głównym ośrodkiem opozycji w stosunku do Marszałka i niema wątpliwości, iż z tego wrogiego mu stanowiska uczynił on jedno z naczelnych hasł wyborczych, pokrywając je w jakiegokolwiek hasła, choćby „obrony praworządności“.

W obozie konserwatywnym jednak powstało ostatnimi czasy silne dążenie do przeciwstawienia się dotychczasowej taktyce łączenia stronnictw prawicowych z opozycją przeciwko Marszałkowi Piłsudskiemu. Wleceć nawet, w o-

bozie tym doszli do głosu ludzie przychylnie dla Marszałka usposobieni. Tem tłumaczy się, iż Związek Ludowo-Narodowy utracił na prawicy dość znaczną część swych wpływów, i że dotąd do zblokowania stronnictw prawicy w tej formie nie doszło. Przed dwoma tygodniami Związek Ludowo-Narodowy odzyskał wprawdzie znów nieco nadziei doprowadzenia do bloku, powołując się na

odezwę biskupów, wzywającą katolików do akcji wspólnej.

Tem też tłumaczy się pewne ożywienie pertraktacji między Związkiem Ludowo-Narodowym, a Chrześcijańską Demokracją. Wątpliwa jest jednak rzeczą czy takie było zamierzenie biskupów. Odezwa ta przyczyniła się do łatwiejszego porozumienia między Chrześcijańską Demokracją a Piastem, który po wypadkach majowych wywarł się przeciw wszelkich stosunkom z endecją. Ch. N. przystąpiła do porozumienia stronnictw konserwatywnych idących z rządem.

Na lewicy.

Równie jak na prawicy, tak na lewicy sytuacja wyborcza jest niejasna.

Komuniści, rzecz jasna, zechcą wysunąć w szeregu miejscowości własne listy, i to zarówno komuniści polscy, jak i ukraińscy i białoruscy. Czy osiągną jakichś rezultaty—nie wiadomo. Zależy to w dużym stopniu od stanowiska rządu, ale także i od energii i roztropności P. P. S., która jedna może z nimi walczyć skutecznie.

Własne listy posiadać również będzie P. P. S. i to prawdopodobnie na całym terytorium Rzplitej. Ostatnie wybory do samorządów wykazały bowiem po miastach wzrost wpływów P. P. S., z czego nie omisszka ona jaknajszereż skorzystać. Hasłami wyborczymi P. P. S. będzie, poza zwykłymi zadaniami socjalistycznymi:

1) walka o utrzymanie zależności rządu od sejmiku, czyli o uzyskanie parlamentarnych rządów, jako przeciwstawienie dążeniom Marszałka Piłsudskiego, do wzmocnienia władzy Prezydenta Rzeczypospolitej;

2) żądanie autonomii terytorjalnej, względnie kulturalnej dla mniejszości narodowych;

3) opozycja przeciwko obecnemu rządowi, z powodu zasiadania w nim kilku konserwatystów.

Przygotowania do przyszłej wojny. Żołnierz sowiecki ma być równocześnie agitatorom komunistycznym.

Rząd sowiecki poświęca, jak wiadomo, dużo uwagi sprawie technicznego przygotowania armii czerwonej do przyszłej wojny. O charakterze przygotowań tych opinia europejska była już niejednokrotnie informowana. Nie każdy wie jednak, że reka w reka z przygotowaniami technicznymi idzie w Rosji akcja agitacyjna, mająca na celu polityczne przygotowanie żołnierzy i oficerów czerwonych do przyszłej wojny.

Rząd sowiecki spogląda na przyszłą wojnę w pierwszym rzędzie jako na wojnę domową w państwach walczących. Dlatego też działacze wojskowi w ZSSR twierdzą, że uświadamianie polityczne czerwogwardystów opierać się powinno przede wszystkim na wpaianiu w żołnierzy przekonania, że:

1) ZSSR jest w stanie obronić się przed wszystkimi wrogami; 2) że przyszła wojna będzie przewlekła i uciążliwa; 3) że w miarę przeciągania wojny zbliżać się będzie wybuch rewolucji w poszczególnych państwach.

W ten sposób Moskwa, jak widać, za główny cel przyszłej wojny uważa wywołanie rewolucji w krajach kapitalistycznych, które w wojnie tej brać będą czynny udział. W związku z tem działacze bolszewicy traktują przyszłą wojnę nie tylko jako konflikty zbrojne, lecz w równej mierze jako narzędzia agitacji komunistycznej. Wychodząc z tego założenia, rząd moskiewski stara się w odpowiedni sposób przygotować do wojny swych żołnierzy, którzy na specjalnych kursach i w jacejkach wojskowych otrzymują odpowiednie „wykształcenie rewolucyjne“.

Zastanawiając się nad zaletami, które cechować powinny żołnierza sowieckiego, „Krasnaja Zwiezda“ pisze: „Potrzebny jest nam żołnierz, który byłby do długotrwałej wojny przygotowany, który wierzyłby w siłę ZSSR, głęboko był przekonany, że robotnicy i właściciele całego świata staną po stronie ZSSR i armii czerwonej“.

Wybuch wulkanu pod powierzchnią morza u wybrzeża awy.

Paryż, 8 stycznia.
Holenderska ekspedycja naukowa stwierdziła, iż wybuch wulkanu Krakatau u wybrzeży wyspy Jawy odbywał się z krateru, który znajduje się pod powierzchnią morza. Wulkan co kilka minut wyrzucał wielkie masy lawy

i wody.
Wybuchom towarzyszą wstrząśnienia podziemne. Woda pod działaniem lawy zamienia się w słup pary, wznoszące się na wysokość 200 metrów. Krater podwodny powstał w roku 1883. Obecnie wybuchy się wznowiły.

Należy jednak zauważyć, w łonie P. S. nieprzychylny stosunek do rządu, obecnego nie jest powszechnie uznany. Jest bowiem znaczna liczba posłów, którzy twierdzą, że P. P. S., nie będąc oficjalnie reprezentowaną w tym rządzie, nie ponosi zań odpowiedzialności. To zaś, że na czele rządu tego stoi Marszałek Piłsudski, do którego wszak P. P. S. posiada zaufanie, zwalnia stronnictwo również z odpowiedzialności za za utrzymywanie się tego rządu przy władzy a także i za to co robi.

Podobnie jak P. P. S. formuje hasła wyborcze i Wyzwolenie, jedynie stosunek jego do rządu nie jest tak negatywny; w stronnictwie tem jest bowiem większa liczba ludzi oddanych Marszałkowi Piłsudskiemu i z pełnym zaufaniem odnoszących się do tego co czyni. Z tego też powodu nie doszło do zblokowania Wyzwolenia z P. P. S.-em.

Blok rządowy.

W miejsce bloku wyzwoleniowo-pesowskiego proponowany był na lewicy blok inny. Obejmowałby on wszystkie grupy, jakie zasiadają między P. P. S.-em a Piastem, a więc Wyzwolenie, Stronnictwo Chłopskie, Klub Pracy i Związek Naprawy Rzeczypospolitej. Blok ten reprezentowałby w zakresie spraw państwowych i politycznych zasady sformułowane przez Marszałka Piłsudskiego i dąby rządów jego swe poparcie. Znaczenie bloku tego, któryby można było nazwać obozem Piłsudskiego, dla naszego życia politycznego byłoby ogromne. Objąłby on bowiem wszystkie stronnictwa wiejskie. A wszak wieś domą jest rzeczą, że stronnictwa te opierają się na największej masie wyborców i reprezentują masę włościańską które są, jak wiemy najbardziej zadowolone z rządu Marszałka Piłsudskiego i które do jego osoby żywią największe zaufanie. Blok taki uchroniłby wieś przed zbędnymi walkami politycznymi między stronnictwami o zbliżonych dążeniach i zapewniłby wsi należne jej jednolite i silne przedstawicielstwo w przyszłym sejmie i senacie.

Do bloku tak szerokiego nie doszła. Utworzył się wobec tego

Blok współpracy z rządem.

nie obejmujący „Wyzwolenia“, idącego pod własnymi sztandarami. Blok współpracy z rządem ma nadzieję zdobycia znacznej ilości mandatów, a przystąpi również do akcji wyborczej w Łodzi i województwie łódzkim.

Program Marszałka Piłsudskiego.

Sam Marszałek Piłsudski interesuje się wyborami. Pragnąłby on, by doszło do porozumienia między wszystkimi czynnikami politycznymi, które gotowe są z nim współdziałać w dziele umacniania i uzdrawiania stosunków w Polsce.

Rozumiem on, iż możliwe jest to do osiągnięcia:

1) w drodze wzmocnienia władzy Prezydenta Rzeczypospolitej i powstania rządu w zależności od niego, i nie od sejmiku.

2) przez stabilizację i konsolidację życia gospodarczego, co w pewnej części zostało już dokonane;

3) przez zawieszenie na jakiś czas walk społecznych i uspokojenie wsi wreszcie,—w wyniku utrwalenia się w naszym życiu politycznym dobrego zwyczaju, iż się państwu służy i narodowi, a nie partii. W imię powyższych zasad listy wyborcze winny być układane nie wedle klucza partyjnego, lecz wedle osobistego znaczenia i wartości ludzi.

Oto pokrótce charakterystyka obecnej sytuacji przedwyborczej w kraju. Powtarzamy raz jeszcze, że jest ona płynna i nie da się przewidzieć, jak się nada kształtować będzie.

Jedno nie ulega kwestii. Wybory te odbywać się będą pod kątem zaufania lub nienawiści do osoby Marszałka i do tych zasad, które on od lat wielu w nieustannej walce realizuje. (—)

Sala Filharmonii

W niedzielę dnia 15 oraz w poniedziałek d. 16 stycznia o g. 8.30 wiecz.

Sala Filharmonii

TYLKO DWA
GOSCIENNE WYSTĘPY

TEATRU WIELKIEJ REWJI

Udział biorą najwybitniejsi artyści teatrów stolicy

MARJAN RENTGEN

Art. teatru „PERSKIEGO OKA”.
znakomity piosenkarz przy gitarze.

ANNA ZABOJKINA

Główna primabalerina.

JÓZEF REDO

Świetny artysta teatru „NOWOŚCI”

Helena ZMICHOROWSKA

Znana artystka.

STEFANIA BETCHEROWA

Artystka teatru „PERSKIE OKO”

HALINA NARKIEWICZ

Artystka-tancerka

Przy fortepianie: **Wiktor Sirota.**

Program:

HUMOR RZĄDZIWielka rewia aktualna w 2 akt.
i 16 obrazach z prologiem.

1. Dziesięć żon Maharadzy. 2. Posłica. 3. Rossita. 4. Tańce rosyjskie. 5. Kto mnie pocałował. 6. Piosenki ludowe i podwórzowe. 7. Chopin w tańcach. 8. Barcelona. 9. Chcę nieczyzną być. 10. Dance moderne. 11. Rafalek. 12. Zakopane. 13. Kinowa mama. 14. Na majówce. 15. Piosenki ulicy. 16. Finał.

Własne dekoracje.

Konferuje: Marjan Rentgen

Balet z 14 osób.

Bilety zawczasu nabywać można w kasie Filharmonii codziennie od godz. 10 i pół do 2-jej oraz od godz. 4 do 7-jej wiecz.

Dzisiaj i dni następnych!

Największe arcydzieło filmowe doby obecnej, któremu się zachwycą cały świat! Najpotężniejszy dramat sensacyjny bieżącego sezonu z życia iantastycznego wschodu pod tytułem:

**NIEWINNIE
POSĄDZONY**z udziałem niezrównanego artysty — **Ryszarda BartheleMESSA.**

Film ten od połowy stycznia demonstrowany będzie jednocześnie w 4-ch kinoteatrach w Warszawie

**Mogila Nieznanego
Żołnierza.**

Mogila Nieznanego Żołnierza, to mogila bohatera, którego nie oplakuje nikt i oplakują wszyscy, to mogila, na którą ronią łzy matczyne i składa wieńce z żywych kwiatów Polska cała. Jest to mogila tego, który przepadł i zaginął bez wieści na tragicznych bezdrożach wojny, a odnalazł się dopiero w gorącym sercu swej matki — ziemi polskiej.

Temu to Nieznanemu Żołnierzowi poświęcił wielki nasz powieściopisarz, Andrzej Strug, perle swojej twórczości „Mogilę Nieznanego Żołnierza”, a nasi najznakomitsi reżyserowie i artyści stworzyli z tego arcydzieła literatury arcydzieło sztuki filmowej.

Młody kapitan Łazowski żegna na dworcu w Krakowie ukochaną żonę Wandę i córeczkę Nelly, która go otacza egzaltowaną chorobliwą wprost miłością — opuszcza je, by rzucić się w piekielny wir wojny.

Na kresach toczą się straszliwe walki o Polskę. Wśród huraganowego ognia artylerii, pod deszczem granatów, po rozpaczy i zmaganiu się z wrogiem, Łazowski wpada do niewoli. Napróżno żona i córka czekają na wieści z polu bitwy, bezowocne są ich wędrowki po szpitalach, bezowocne jest sprawdzanie spisów biur ewidencyjnych i przeglądanie transportów rannych. Łazowski zaginął bez wieści, a komunikaty wojenne głoszają, iż z pułku, którym dowodził, nikt nie zdołał ocalać.

A tymczasem Łazowski przechodzi poprzez całą golgotę jeńca wojennego, golgotę człowieka, nad którym rozdosztali swe skrzydła krwawy bóg wojny. Pod łufą rewolwerów bolszewickich, musi w fabryce anunicji, w głębi Rosji, jako inżynier wyrabiać śmiertelne pociski, przeznaczone do zabijania własnych jego braci polaków. Wreszcie dożywając resztek sił, rzuca się Łazowski daleką pielgrzymkę, poprzez niekończące się stepy południowej Rosji, dążąc nieustannie do Polski.

Zapóźno! W kościele Świętojańskim w Warszawie odbywa się ślub żony Łazowskiego. A Łazowski przekracza w tym czasie granice, dumą bije serce jego na widok polskich ulanów — gdy nagle oczy przysłonia mgła, ziemia mu ucieka z pod nóg i na progu ojczyzny pada nieżywy, — trafiony zblakana kulą.

Żołnierz — cierpienie z westchnieniem ulgi umiera wśród pól szerokiej pod wiecznym, a chłodnym lasem niebieskim.

Lecz nie zginęła największa ofiara żołnierska — ofiara z życia złożona na ołtarzu umiłowanej Ojczyzny. Przechodziła lata żmudnej pracy wskrzeszenia Polski wielkiej i niezwykłej, i oto przy

**Reorganizacja ustroju w Niemczech
ma otworzyć drogę Hohenzollernom do powrotu na tron**

Berlin, 9 stycznia.

(Polska Agencja Telegraficzna)

„Vossische Zeitung” występuje dziś przeciwko działalności utworzonego przed kilku dniami związku dla reorganizacji Rzeszy niemieckiej, stwierdzając, że związek ten pozostaje pod przeważnym wpływem stronnictwa niemiecko-

narodowego i że za swój główny cel uważa reorganizację Rzeszy niemieckiej pod jednym tylko względem, mianowicie za pomocą złączenia w jednej osobie urzędu pruskiego prezydenta państwa z prezydenturą Rzeszy i urzędu pruskiego prezydenta ministrów z urzędem kanclerskim. „Vossische Zeitung” twierdzi,

że w ten sposób nacjonaliści i monarchiści pragną otworzyć sobie drogę do przywrócenia monarchii, mają oni bowiem nadzieję, że będą mogli dojść w przyszłości do wyboru jakiegoś Hohenzollerna na prezydenta Rzeszy któryby przy projektowanej przez nich reformie konstytucji stał się wówczas automatycznie prezydentem Prus i w ten sposób zogniskował w swoich rękach tę całą władzę, jaką dawniej posiadał król pruski i cesarz niemiecki. Mogłoby to być ułatwieniem dokonania zamachu stanu jednocześnie w Prusach i w całym Niemczech.

Berlin, 9 stycznia.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Napieżenie, istniejące pomiędzy stronnictwem centrowym a niemiecką partią ludową w sprawie ustawy szkolnej, zaczyna się wyrażać w coraz bardziej ostrzejszej polemice pomiędzy odnośnymi dziennikami obu stron. Organ niemieckiej partii ludowej „Tägliche Rundschau” atakuje frakcję centrową z powodu ostatniego przemówienia, że centrum jest partią republikańską. „Tägliche Rundschau”, stojąc bardziej na prawo od centrum, odpowiada na to ironicznie, że członkowie partii centrowej mogą wobec tego powoływać się w miarę potrzeby na jednego z dwóch kierowników stronnictwa albo na republikańskie deklaracje prezesa partii posła Gerarda albo też na oświadczenia prezesa frakcji centrowej w Reichstagu kanclerza Marxa, który niedawno jeszcze twierdził, że centrum nie jest żadną zdecydowaną partią republikańską, lecz partią konstytucyjną.

Nowe ubezpieczenia.

Kasa chorych prowadzi ewidencję.

Dyrektor kasy chorych dr. Samborski interwenjował w Warszawie w zakładzie ubezpieczeń dla pracowników umysłowych w sprawie roli, jaką wobec nowej ustawy odgrywa kasa chorych.

Kasa chorych, w myśl ustawy, pośredniczy przy zgłaszaniu do ubezpieczeń emerytalnych pracowników umysłowych, wobec czego w dniu dzisiejszym pracodawcy mogą nabywać we wszystkich lecznicach kasy chorych odpowiednio druki, zaś włączanie pracowników może mieć miejsce tylko w wydiale ewidencji ubezpieczeń i centrali kasy chorych. (b)

**Poseł Dymowski będzie wypuszczony z więzienia,
jeśli złoży 100 tysięcy złotych kaucji.**

Warszawski korespondent „Republiki” (B.) telefonuje:

Sąd apelacyjny w Warszawie rozpatrywał wczoraj skargę incydentalną aresztowanego b. posła Ch. D. p. Tadeusza Dymowskiego. P. Dymowski prosił o wypuszczenie go na wolność za kaucję.

Sąd apelacyjny przychylił się do prośby aresztowanego wyznaczając jednak kaucję w wysokości aż 100 tys. złotych. Jest to największa kaucja jakiej żądano dotąd w całym sądownictwie

polskiem.

P. Dymowski stwierdził, że nie może kaucji takiej złożyć w gotówce, zaproponował zaś kaucję hipoteczną, bowiem za czasu swej działalności w tow. „Rozwój” i słynnym Banku Narodowym zdołał nabyć sobie pewną nieruchomości. Sąd apelacyjny nie zgodził się jednak na przyjęcie kaucji hipotecznej obstarując przy złożeniu kaucji gotówkowej. Wobec tego przyjaciele p. Dymowskiego zajęli się w tej chwili zbieraniem potrzebnych funduszy.

Kupcy fabrykowali materiały wybuchowe.

Dalsze szczegóły eksplozji w Berlinie.

Berlin, 9 stycznia.

Prasa podaje obszernie szczegóły nowej straszliwej katastrofy eksplozji na przedmieściu Berlina, Dahlem.

Eksplozja w willi kupca Weingartena i jego szwagra Stammera zniszczyła zupełnie nie tylko garaż samochodowy, lecz przybudówkę do willi oraz część samej willi, w której piwnicy znajdowało się laboratorium chemiczne. Komisja śledcza, która badała sytuację na miejscu, stwierdziła że eksplodujące chemikalia wyrwały w piwnicy tak olbrzymie

te samej bolesnej mogile ojca-żołnierza stojąca ogląda Nelly nieskończone szeregi wojsk Rzeczypospolitej, które pod ojcowiskiem okiem twórcy Niepodległej Polski, pierwszego jej marszałka, Józefa Piłsudskiego, kroczą w rozstępną drogę dal...

Wysiłkiem reżysera Ordwińskiego i znakomitych artystów scen warszawskich Malickiej, Leszczyńskiego i innych stworzony został film o nieprzemijającej wartości, który ze względu na

nią dziurę, jakby eksplodował największych rozmiarów granat. Dwa kupcy Weingarten i Stammer bez zezwolenia policji fabrykowali pewne materiały wybuchowe, przeznaczone rzekomo dla kolei niemieckich. Resztki tego materiału zabrała policja w celu chemicznego zbadania. Kupiec Stammer i jego wspólnik pracowniczka Schoenfelder zostali słownie rozszarpani na strzępy. Sześć innych osób wydobyto z lżejszymi ranami.

swe walory propagandowe na pierwszy rzeczerstwa i bohaterstwa polskiego, w nim zawarty, został zwolniony od podatku przez muncypalność Warszawy, Lwowa, Krakowa i t. d.

Mogila Nieznanego Żołnierza wyświetlana będzie wkrótce w Łodzi, należy więc mieć nadzieję że i magistrat łódzki umożliwi jaknajszerszą propagandę tego filmu, biorąc pod uwagę zarówno jego doniosłe znaczenie, jak i nader ciężkie warunki, z jakimi walczyć musi realizacja rodzinnych filmów. (—)

STYCZEŃ

10

Wtorek

Dziś: Agatona, Wilhelma
Jutro: Honoraty M.
Wschód słońca o g. 7.42
Zachód słońca o g. 3.44
Wschód ks. o g. 7.26
Zachód ks. o g. 9.59
Długość dnia: 7.52
Przybyło dnia: 00.15

Zjazd wojewodów

odbędzie się dziś w Warszawie.

Jak się dowiadujemy, odbędzie się dziś, we wtorek, zebanie wszystkich wojewodów w Warszawie; celem zjazdu tego jest noninformowanie rządu o sytuacji przedwyborczej w poszczególnych województwach, jak również omówienie taktyki wyborczej oraz wszelkich koniecznych zarządzeń politycznych na czas akcji wyborczej.

„Dlaczego nas pominięto?”

—zawziętą przedstawiciele Bloku Mieszczańskiego w Łodzi, który pragnie pójść do wyborów pod hasłem poparcia obecnego rządu.

Otrzymujemy pismo następujące:
W niedzielę, dnia 8-go stycznia r. b. odbył się w sali rady miejskiej w Warszawie zjazd zjednoczenia stanu średniego w Polsce. Przybyli nań delegaci ze wszystkich większych miast, oraz przedstawiciele rozmaitych organizacji.

Na zjeździe był obecny minister spraw wewnętrznych p. Składkowski, prezes Banku Gospodarstwa Krajowego p. Górecki, przedstawiciele ministerstwa skarbu, ministerstwa przemysłu i handlu. Po wyborze prezydium, do którego zostali wybrani z ramienia bloku mieszczańskiego w Łodzi, rozpoczęły się przemówienia.

Wszystkie osoby urzędowe zabierały głos, naprowadzając zebranych na właściwe tory dyskusji. Wszyscy uznali konieczność współpracy z rządem marszałka Piłsudskiego.

Rząd jest wytworem społeczeństwa, społeczeństwo zatem winno popierać rząd. Nie rozumiem jednak, dlaczego w tym zjeździe pominięto właścicieli nieruchomości m. Łodzi. Centralny związek w Warszawie wypowiedział się za Ch. D., Łódź inne zajęła stanowisko. Zerwała z dawną warcholską polityką. Tych zbankrutowanych politycznie prowodyrów zastąpił dziś ludzie o poglądach europejskich z wyrobionymi zasadami politycznymi i społecznymi. Są oni świadomi siebie i wiedza, do czego dążyć.

Komitet organizacyjny zjazdu w Warszawie przeoczył te stowarzyszenia, które się przyłączyły do bloku mieszczańskiego w Łodzi i nie powołał ich do udziału. Zwróciłem na to uwagę prezydium i przekonałem, że stanowią siłę, liczącą przeszło 20.000 osób.

Sądzę, że wyjaśnienia te dla obu stron okazały się za dobre, tembardziej, iż osoby te wchodzi obecnie w skład bloku mieszczańskiego w Łodzi, do którego należą obecnie również i różne wolne zawody i inteligentniejsze sfery z mniejszości narodowych.

Jan Danielewski.

Warszawa — Waszyngton

Bezpośrednia komunikacja radiotelegraficzna.

Ministerstwo poczty i telegrafów wprowadza wkrótce bezpośrednią komunikację telegraficzną z Waszyngtonem. Staje się to za pośrednictwem radiostacji warszawskiej, która dotychczas posiadała połączenie tylko z Nowym Jorkiem. Depesze do Waszyngtonu nadawane będą początkowo raz dziennie o godz. 5-ej rano.

Dr. med. Jan Polak

choroby wewnętrzne

przyjmuje od 12—1 i od 7—8.

Anarzewa 43, tel. 64-21.

Patryjotyczne stanowisko żydów.

Narodowy blok żydowski popiera ideę współpracy z rządem.

B. poseł Pryłucki przeciwko blokowi mniejszości narodowych.

W dniu onegdajszym odbyła się w lokalu organizacji ortodoksów „Aguda” konferencja rejonowa ogóln żydowskiego bloku narodowego, w której brali udział przedstawiciele „Agudy” partii ludowej, stowarzyszenia kupców m. Łodzi, przy ulicy Piotrkowskiej 73, stowarzyszenia drobnych kupców przy ulicy Ogrodowej 10, stowarzyszenia kupców kolonialnych przy ulicy Cegielnianej 15 i liczni delegaci prowincjonalni. Na konferencję tę przybył również przedstawiciel egzekutywy ogóln żydowskiego bloku narodowego b. poseł Pryłucki.

Obrady zagał radny m. Łodzi b. poseł Mincberg, który w dłuższym przemówieniu wyjaśnił przyczyny utworzenia żydowskiego bloku narodowego. Wskazał też, że przedstawiciel bloku mniejszości narodowych nie porozumiał się z żadnym ze stronnictw żydowskich w

sprawie utworzenia takiego bloku, praw dopodobnie w tem przeświadczeniu, że gdy blok mniejszości stanie się faktem dokonany, wszystkie stronnictwa silną rzeczą będą musiały do tego bloku przystąpić.

Zdaniem mówcy sytuacja żydów w Polsce w chwili obecnej różni się ogromnie od sytuacji ich w roku 1922 przy poprzednich wyborach. Wówczas było rzeczą wprost nie do pomyślenia, aby żądania żydów mogły być przez ówczesne rządy zrealizowane. Obecny jednak

rząd przejawia w stosunku do obywateli żydowskich jaknajdalej idącą dobrą wolę.

Pierwiastek antysemicki poczynił rządowy został wyeliminowany.

Zdaniem mówcy, należy bezwzględnie odrzucić propozycję złączenia się z

blokiem mniejszości narodowych, gdyżby nawet groziło to utratą mandatów, ponieważ blok mniejszości narodowych koncentruje w sobie żywioły nieprzyjemnie usposobione do państwowości polskiej.

—My, żydzi—wola mówca—jesteśmy za wielką Polską, za Polską dobrze usytuowaną.

Dalej mówca wskazuje, że pogłoski lansowane przez przeciwników politycznych żydowskiego bloku narodowego, że w poszczególnych okręgach wystawione już zostały przez blok ten listy kandydatów, nie odpowiadają rzeczywistości, gdyż dotychczas jeszcze egzekutywa bloku sprawy kandydatów nie rozpatrywała.

Następnie zabral głos b. poseł Pryłucki, który wskazał, iż żydzi, dając do wyborów w bloku narodowym nie tracą, a to z tego względu, że do bloku mniejszości narodowych narazie przyłączyła się ze stronnictw ukraińskich tylko „Unde” ze strony Białorusinów jedna tylko grupa Jeremioza, z Niemców zaś tylko mieszczanie.

W chwili obecnej żydzi, zdaniem mówcy,

dążyć będą do porozumienia się z demokracją polską.

która popiera rząd obecny, zwalczający emencję.

Należy przyczynić się do tego, by w przyszłym sejmie utworzona została większość zdolna do działania twórczego, która by potrafiła zrealizować konstytucję.

Po posle Pryłuckim przemawiali przedstawiciele kupców kolonialnych pp.: Wolman i Ulinow, którzy złożyli oświadczenie, że związek przez nich reprezentowany, nie zajął jeszcze stanowiska wobec wyborów.

Przedstawiciel stowarzyszenia kupców m. Łodzi przy ulicy Piotrkowskiej 73 p. Malchowski oświadczył, iż stowarzyszenie to postanowiło

przyłączyć się do żydowskiego bloku narodowego.

Wielką burzę natomiast wywołały przemówienia delegatów z Pabjanic i Złoczewa, którzy ostro napadając na żydowski blok narodowy nawoływali zebranych do opowiedzenia się za blokiem mniejszości narodowych.

Oponentom odpowiedzieli pp.: Mincberg i Pryłucki, poczem w głosowaniu uchwalono wszystkimi głosami przeciwko jednemu głosować za blokiem narodowym żydowskim, protestując przeciw blokowi mniejszości narodowych.

W końcu wybrano komitet okręgowy, którego zadaniem będzie prowadzenie prac przedwyborczych. (p).

Krótsza służba wojskowa dla uczącej się młodzieży.

dla uczącej się młodzieży.

Z Warszawy donoszą:

Rada ministrów przyjęła projekt nowej ustawy poborowej, który wymaga już tylko aprobaty Prezydenta Rzeczypospolitej.

W myśl projektu, 18-miesięczna służba, przysługująca poborowym z cenzusem oficerskim, zostanie niższą do 15 miesięcy.

Równocześnie zostaną znacznie rozszerzone szeregi tych, którzy będą mogli korzystać z tej skróconej służby.

Zniesiony będzie warunek zdania matury. Wystarczy ukończenie szkoły średniej ogólnokształcącej. Prawo to może minister przyznać również poborowym z ukończoną tylko 6-tą klasą szkół średnich, lub tym, którzy złożą specjalny egzamin z zakresu nauk, odpowiadającego 6-ciu klasom. Te ostatnie pełnomocnictwa dla ministra spraw wojskowych

przewidziane są na wypadek, gdyby inną drogą nie uzyskano się potrzebnej liczby oficerów rezerwy.

Nadto prawo do skróconej służby wojskowej przyznane ma być ukończonym słuchaczom państwowych szkół zawodowych wyższego typu, do których przynajmniej się uczniów z ukończoną 6-tą klasą.

Uczniowie ostatniej klasy szkół średnich uzyskać będą mogli odroczenie tylko do ukończenia 22-go roku życia, studento do 24 lat (dotychczas do 26 lat).

Z odroczeń do ukończonych 22 lat życia korzystać będą mogli także uczniowie, pozostający w terminie u majstrów i kupeców, co przyczyni się w znacznej mierze do podniesienia poziomu rzemiosła i kupiectwa, które zyskają fachowo wykształconych pracowników.

Dyrekcja Koncertów: Alfred Strauch. Tel. 13-84

SALA FILHARMONJI

Zakończenie drugiego cyklu mistrzowskich koncertów

Wtorek, dnia 17 stycznia 1928 r. o godz. 8.30 wieczorem

11 Abonamentowy Koncert Mistrzowski

José ITURBI

Pianista wirtuoz światowej sławy.

Program: BACH-BUSONI: Fantazja chromatyczna i fuga. BRAHMS: Wariacje na temat Paganiniego. SCHUMANN: Etiudy symfoniczne. CHABSIER: Idylle, Bourrée lantastique, RAVEL: Jeux d'eau. DEBUSSY: Feux d'artifice. ALBENIZ: Navarra. BALAKIREW: Islamey

Czwartek, dnia 26 stycznia 1928 r. o godz. 8.30 wieczorem

12 Abonamentowy Koncert Mistrzowski

Vasa

PRIHODA

Genjalny skrzypek.

Przy fortepianie: CHARLES CERNE.

Program: CAESAR FRANCK: Sonata Fis-moll. CORELLI: La folia. PAGANINI: Koncert skrzypcowy D-dur. BEETHOVEN: Romans F-dur. TARTINI-KREISLER: Wariacje na temat Corellego. PRIHODA Nastrój. SARASATE: Jota Navarra.

Bilety na powyższe koncerty już nabywać można w kasie Filharmonji codziennie od godz. 10 i pół do 2-ej oraz od godz. 4-ej do 7-ej wiecz.

Skrzynka do listów.

Sz. Panie Redaktorze.

W imię ścisłości prosimy o umieszczenie następującego sprostowania:

W dziennikach łódzkich z dn. 6 b. m. ukazała się sensacyjna wiadomość o rzeź komym wybuchu kotła parowego w naszych zakładach.

Ponieważ wiadomość ta nie odpowiada rzeczywistości, stwierdzamy, iż

1. w dn. 5 b. m. uległ rozerwaniu bęben miedziany przy suszarce parowej w oddziale krochmalarni.

2. przyczyna uszkodzenia było niedopuszczalne zawieszenie ciężaru dodatkowego na zaworze bezpieczeństwa, spowodowane przez obsługującego maszynę, za co tenże ponosi odpowiedzialność.

3. wypadków nieszczęśliwych z ludźmi nie było, oprócz lekkiego okaleczenia 5-ciu osób odłamkami szkła dachowego w sali krochmalarni, ponad uszkodzona maszyna.

Prosimy przyjąć wyrazy należnego szacunku i poważania.

Zjednoczone Zakłady Przemysłowe K. Scheiblera i L. Grohmana Spółka Akcyjna

T. Kocel

Dyrektor Administracyjny.

W WALCE ZE ŚMIERCIA

Lódź może być porównywana z Wiedniem.

Akcja antygruźlicza związana jest z ruchem budowlanym.

Proletarcka choroba — gruźlica, należy do najgroźniejszych klęsk społecznych, pustoszących w okropny sposób ośrodki przemysłowe i wielkomiejskie.

Opierając się na studium biura prasowego magistratu, jesteśmy w możności poczynić ciekawe porównanie prac samorządu łódzkiego w kierunku skutecznego przeciwdziałania tej klęsce oraz akcji gminy m. Wiednia w walce z gruźlicą.

Zagadnienie to jest tembardziej ciekawe, iż zwalczanie gruźlicy należy do najważniejszych i najpilniejszych zadań samorządu.

Jeśli chodzi o Wiedeń, samorząd tego miasta w latach przedwojennych nie czynił prawie nic, aby zapobiec szerzeniu się gruźlicy. Gmina nie posiadała ani jednego zakładu leczniczego dla gruźlików dorosłych i tylko bardzo niedostateczną ilość miejsc dla dzieci płucno-chorych.

Zakończenie wojny nie oznaczało dla ludności Wiednia bynajmniej końca przeżycia nędzy. Kryzys gospodarczy wywołał dalszą pauperyzację ludności, czyniąc ją bardziej podatną na gruźlicę.

I wówczas przystąpiono do celowej walki z tą groźną chorobą. Chodziło nie tylko o leczenie ale i o zapobieganie chorobie.

Cóż to znaczy kosztowne leczenie szpitalne i sanatoryjne, gdy uzdrowieńcy znów powracają do ciasnych i nędznych mieszkań, w których tłoczy się dzieci i dorośli, zdrowi i chorzy? Jasne, słoneczne, pełne powietrza mieszkania, posiadające oddzielne pomieszczenia sypialne dla rodziców i dzieci, są najlepszym środkiem do zduśnienia gruźlicy w zarodku.

Na tem polu nastąpiła już dotychczas znaczna poprawa stosunków, ale — pomimo tak wyężonej i rozległej akcji budowlanej samorządu — wiele jeszcze czasu uplynie zanim te rozsądki gruźlicy należąc będą do przeszłości.

Gmina m. Wiednia posiada osiem własnych zakładów leczniczych dla gruźlików o 1126 miejsc, zaś w dziewięciu zakładach społecznych rozporządza 423 miejscami. Zakłady lecznicze, przeznaczone dla dzieci, mają obowiązek zajmowania się ich transportowaniem,

przezem przed odejściem każdego transportu do szpitali, dzieci są poddawane ponownemu badaniu lekarskiemu, celem zapobieżenia zawleczeniu chorób zakaźnych. Większość tych zakładów dla dzieci posiada własne oddziały izolacyjne na wypadek pojawienia się choroby infekcyjnej. W niektórych z leczniczych dziecięcych odbywają się również wykłady szkolne.

Ambulatorja dla gruźliczych są dostępne dla każdego. Większość chorzy

poddaje się badaniom z własnej inicjatywy. Tylko stosunkowo nieznaczna część chorych, kierowana jest przez szpital, uzdrowiska, kasy chorych i władze, zaś mały procent — przez lekarzy prywatnych.

W ostatnich dwóch latach zaznaczył się poważny wzrost ilości dzieci szkolnych, kierowanych do ambulatorjów przez szkolnych lekarzy, co wskazuje na wielce pożądaną rozwój współpracy pomiędzy tymi lekarzami a zakładami

ambulatoryjnymi. Pomiedzy zgłaszającymi się do ambulatorjów jest bardzo duża ilość osób, należących do rodzin lub współlokatorów tych, którzy poprzednio przez lekarzy ambulatorjów uznani zostali za chorych. Na tę kategorię zgłaszających się, która ze względu na wspólność mieszkaniową z chorymi jest szczególnie zagrożona, ambulatorja zwracają szczególną uwagę.

Wysiłki gminy m. Wiednia nie pozostają bezowocne. Powiększyć te zbowiennie dla ludności rezultaty kampanii antygruźliczej — jest to cel, do którego m. Wiedeń z całą energią ząda.

Interesującym będzie niewątpliwie przytoczenie porównawcze kilku cyfr związanych z akcją przeciwgruźliczą samorządu łódzkiego.

Poradnia miejskiej stacji do walki z gruźlicą, istniejąca przy wydziale zdrowotności publicznej, zbadała w r. 1926 ogółem 7228 osób (w r. 1919 — 5880 osób), w tem 3592 dorosłych i 3636 dzieci. Na stacji tuberkulinowej dokonano w r. 1926 zastrzyknięć — 2596 (w r. 1919 — 967). W pracowni rozpoznawczej zbadano w roku 1926 płwociny w 1886 wypadkach (w r. 1919 — 2213 wypadkach).

Cyfrы powyższe nie obejmują, rzecz prosta, całokształtu akcji przeciwgruźliczej samorządu łódzkiego, do której należy zaliczyć również dokarmianie dzieci szkolnych, kolonie i półkolonie dla dzieci i t. p.

Ze kompanja przeciwgruźlicza w Łodzi rozwija się planowo i skutecznie, tego dowodem ogromny spadek śmiertelności w ciągu ostatnich kilku lat.

A mianowicie w roku 1918-ym zanotowano 81.0 proc. zgonów na gruźlicę, w 1919 — 58.5, w 1920 — 37.5, w 1921 — 27.4, w 1922 — 29.8, w 1923 — 29.2, w 1924 — 29.7, w 1925 — 25.3, w 1926 — 27.6.

Jak widać z powyższego, samorząd łódzki pod względem skuteczności akcji zwalczania gruźlicy, dotrzymuje z powodzeniem kroku nawet tak świetnie uzbrojonej gminie, jaką jest m. Wiedeń.

N.

Wkrótce!

Wielka epepea bohaterstwa i młości p. t.

MOGIŁA

NIEZNANEGO

ŻOŁNIERZA

Zrewoltowane tłumy żołnierzy, robotników i chłopów w Rosji

Wielotysięczne zastępy wojsk polskich i rosyjskich na froncie wojennym pom. 1916 a 1920 rokiem

Akcja w Krakowie, Warszawie, w głębi Rosji, na Krymie.

Marja Malicka,
Jerzy Leszczyński,
Władysław Walter

i inni.

W fotelu i za kulisami.

Tajfun.

Dramat w 4-ach aktach Melchiora Lengyel'a w Teatrze Miejskim.

Przed kilkunastu laty sztuka ta obiegła wszystkie sceny świata, odnosząc wszędzie niebawym sukces. Złożyły się na to cztery czynniki: znakomita roleta, sensacyjność, egzotyizm wschodni i specjalne zaciekawienie, jakie w Europie budziła Japonja. Było to bowiem wkrótce po wojnie rosyjsko-japońskiej, która w sposób wprost legendarny wstąpiła do świata japończyków, ich patriotyzm i bezprzykładną pogardę śmierci.

Japonja! To jedno słowo wzbudzało w przedwojennym europejczyku jakies wrażenie czegoś niesamowicie tajemniczego i heroicznego. Ci mali nad-ludzie mieli posiadać rzekomo cnoty niedostępne obywatelom „zgnitego Zachodu”. Żołci spartanie XX wieku przyjeżdżali do Europy wyłącznie w jakichś „tajemniczych celach”. Przeważnie trudnili się szpiegostwem, ale zdradców, ani prowokatorów między nimi nie było, więc żadna policja świata niczego im nie mogła zrobić. W latach 1907—12 były w Europie modne „dreszczyki” japońskie, jak obecnie modne są rosyjskie. Och, janzaj! Och, gejsza! Och, Fudzi-yama! Och, Tokio!... I na tem się przeważnie kończyły wszystkie wiadomości o Ja-

ponji, która swe „odkrycie” w Europie zawdzięczała zwycięstwu nad Rosją. Liliput pokonał olbrzymiego niedźwiedzia, który już gnął od wewnątrz — i na tem zrobił swą karierę.

Dlatego też łatwo było autorowi zbudować sztukę na fundamentach cudownych cnot, które rzekomo są monopolem tylko japończyków.

Dziś wiemy, że „zgnita Europa” wykazała podczas wojny światowej niebawym bohaterstwo. Japonja natomiast jest szarpana przez potężne ruchy społeczne o charakterze komunistycznym, a więc niepatriotycznym. Wiemy już także, że kobieta japońska nie jest uosobieniem niewinności, a europejska — wyrafinowanej rozpusty, jak to twierdzi jeden z bohaterów sztuki. Jest natomiast rzeczą ogólnie wiadoma, iż właśnie japończycy są ludźmi lekkich, w naszym pojęciu, obyczajów, że prostytutki japońskie — gejsze cieszą się szacunkiem, iż kilkuletni pobyt takiej gejszy w herbaciarni, celem uzbierania sobie na tej drodze posagu, jest rzeczą normalną, nie wywołującą niczyjzego zgorszenia; że najszanowniejsi obywatele japońscy uczęszczają do tych herbaciarni, co ich żon bynajmniej nie oburza, bowiem zgodne to jest ze zwyczajami i tradycjami japońskimi... I wiemy już także, że ideałem współczesnej japonki, walczącej o swe wyzwolenie, jest właśnie „europejska”.

Tak więc dużo się zmieniło od czasu wojny rosyjsko-japońskiej. I dlatego romans dr. Tokeramo z „gejsza europejską” Heleną Laroche nie budzi w nikim zdziwienia. Dziwnem się raczej wydaje, że japończycy tak bardzo potępią swego kolegę, iż zakochał się w midinetce paryskiej i za złe mu biora, że nawiązał z nią bliższe stosunki... Na tej kanwie żaden dramaturg obecnie nie snułby dramatu!... Byłoby to zbyt naiwne!...

A teraz o sensacyjności sztuki... Płynnie ona nie tylko z fascynującego scenariusza, sprytnie obmyślonej i rozwiązanej intrygi, ale i z owej tajemniczej egzotyki, pod płaszczykiem której można było osiemnaście lat temu przemycić najbardziej efektowne momenty i budować zupełnie nieprawdopodobne z punktu widzenia psychologicznego sytuacje.

Dziś i pod tym względem jesteśmy bardziej wymagalni. Wojna i jej okropności stępiły nasze nerwy, a kino i prasa uczyniły z sensacji rzecz powszednią. Jeśli ma ona wywoływać dreszcze na widowni teatralnej, musi być wyrafinowana i niesamowita. Tu już nawet egzotyizm nie pomoże, bo i z niego ostatnie lata zdarły zasłonę tajemniczości. Stąd, jeśli chodzi o napięcie sensacyjności w „Tajfunie”, ustępuje on sztukom, powstałym po wojnie, jak np. „Kobieta, która zabiła”.

Mozna porównywać japoński „Tajfun” z chińskim „Kredowem kołem”. Można, ale nie należy.

„Tajfun” jest sztuką kryminalną, naspikowaną frazesami o patriotyzmie i poświęceniu, „Kredowe koło” jest — ujętym w formy sceniczne — utworem

poetyckim, niepozabawionym również pewnej społecznej sensacyjności, ale głoszącym zdrowy optymizm i wiarę w zwycięstwo Dobra nad Złem.

Tak więc z czterech czynników, które uczyniły z „Tajfunu” sztukę o światowym rozgłosie — trzy straciły na sile i świeżości. Pozostał czwarty — świetna robota sceniczna. Tej zaś czasu nie nadszarpaną. Jeszcze dziś należy podziwiać zrecznie i efektownie obmyśloną sytuację i wdzięczne pole dla popisów aktorskich.

**

Sztuka została wystawiona pierwszorzędnie. P. Bonecki (dr. Tokeramo) stworzył kreację świetną zarówno w grze, jak i w charakterystyce. Scena udzielenia Heleny, tak łatwa do przejawskawienia przez swą brutalność, odtworzona została nader dyskretnie, a przecież mimo to zrobiła silne wrażenie.

P. Morska, jako Helena Laroche, czarowała wdziękiem w akcie pierwszym i „wzięła” widownię mocno zagrana sceną dręczenia dr. Tokeramo — w drugim. Pełną czarą i powabą niewieściego Teresa Meunier była p. Dziewońska, bardzo ciekawą postacią spiego literata stworzył p. Woskowski i świetnym Kobayaski był p. Winawer.

W epizodach odznaczyli się pp. Krzemieński (mistrzowska charakterystyka) i Kijowski (prezes sądu).

P. Tatarkiewicz wyreżyserował sztukę b. pomysłowo, a oprawa dekoracyjna p. Mackiewicza — nader gustowna.

W. POLAK.

Reforma systemu podatkowego.

W części I p. 2 planu stabilizacyjnego postanowiono, iż rząd niezwłocznie pracuje projekt reformy systemu podatkowego i przedsięwzięcie stosowne kroki dla wprowadzenia go w życie. Jak wiadomo, postanowienie to zostało już rząd wśród pracy nad projektem. Jeżeli można sądzić z dość mętnych i ogólnikowych wiadomości, które się ukazały w prasie, reforma podatkowa natrafiła na poważne przeszkody. Podobno całkowity projekt nie znalazł aprobaty Rady Finansowej, jest więc wątpliwym, by rząd postarał się o nadanie mu mocy prawa wbrew woli rady.

Tymczasem z oficjalnych enuncjacji, m. in. również ministra skarbu wynika, że podatek majątkowy w nowej formie wprowadzony będzie jeszcze w roku skarbowym 1928-29. Wydaje się przede wszystkim, że rząd nie czekając przeprowadzenia całości reformy ustroju podatkowego zgóry do tego ustroju włączy stały podatek majątkowy.

Należy postawić sobie pytanie, czy rozstrzygnięcie sprawy podatku majątkowego przed rozstrzygnięciem sprawy całości ustroju podatkowego jest rzeczą wskazaną.

Przeciwko podatkowi majątkowemu zwłaszcza wysuwane są bardzo ciężkie zarzuty. Byłoby zadaniem przekraczającym granice tych uwag zestawienie wszystkich zarzutów. Rekapitulując je w najkrótszym zarysie stwierdzimy, iż zarzuty przeciwko podatkowi majątkowemu streszczają się głównie w tem, że majątek sam przez się nie jest dostatecznym wyrazem zamożności, że opodatkowanie substancji majątkowej działa odstraszcjąco na kapitalizację, że podatki majątkowe przeważnie okazały się mało wydajne dla uprawnionego skarbu, że wreszcie wymiar podatku majątkowego należy do najtrudniejszych.

Gospodarcza doniosłość majątku dla zamożności podatnika starają się ustanowić — również i nasze — uwzględnić w konstrukcji podatku dochodowego przez względnie wydatniejsze obciążenie podatkiem dochodów, płynących z majątku, aniżeli z innych źródeł. Odpowiednie ujęcie tego problemu w dużym stopniu pozwala wyzyskać te wszystkie możliwości, które dla skarbu istnieją przy wprowadzeniu podatku majątkowego, a zarazem pozwala w znacznie wyższym stopniu uwzględnić ogólne gospodarcze (poza fiskalne) interesy społeczeństwa.

Jedynym argumentem przemawiającym za samodzielnością opodatkowania majątku jest ten, który przytacza młody profesor E. W. Kemmerera w swym sprawozdaniu. Streszcza się on w tem, że „ponieważ wszyscy bez wyjątku — niezależnie od wysokości ich opodatkowania — korzystają z usług państwa i przysparzają społeczeństwu wydatków, przeto niema właściwie przyczyn dla wyłączenia od podatków tych, których majątki nie przynoszą czystego zysku”.

Pozwolimy sobie argument ten nazwać tylko pozornie słusznym. Jego słusność jest natury raczej moralistycznej,

W notesiku businessmana.

REPARTYCJA PRODUKCJI ropy, oleju gazowego i olejów smarowych lekkich dokonana została w syndykacie naftowym według następującego klucza: „Polmin” — 20,33 proc., Galicyjskie Karpacie Tow. — 14,4; „Galicia” — 13,0; „Lunawowa” — 13,0; „Vacuum Oil Company” — 9,89; „Fanto” — 9,04; Standard Nobel — 6,78; „Nafta” — 6,78; „Jasło” — 6,78 proc.

OBRÓT DEWIZOWY ujawnił dążność wyłączenia się z orbity Banku Polskiego po zniesieniu ograniczeń walutowo-dewizowych. Obecnie Bank prowadzi specjalną politykę, mającą na celu dobrowolne skoncentrowanie obrotu dewizowego w jego rękach. Środkiem po temu jest korzystne stawianie kursów, wyrażające się w różnicy między ceną zakupu a sprzedaży czeków do 1/10 proc. W tych warunkach konkurencyjna praca banków jest niemożliwa.

Łódź, 10 stycznia.

NA RYNKU CHIŃSKIM mogą znaleźć zbyt następujące polskie towary, według opinii naukowców: manufaktura wełniana i bawełniana, koldry, wyroby włókienne, galanteria męska i damska, galanteria skórzana, szkło, przybory stołowe, artykuły i przyrządy techniczne, chemikalia, wyroby chemiczne, perfumeryjne, obuwie, odzież, kapelusze.

ZAMÓWIENIA NA ŻELAZO znacznie zmniejszyły się. Zamówienia rządowe na materiał nawierzchni kolejowy zmniejszyły się o połowę. Także prywatna klientela syndykatu zmniejszyła swe zamówienia w dziale żelaza handlowego w związku z zimową przerwą w sezonie budowlanym. Zachodzi obawa, że przy utrwaleniu się tej sytuacji niektóre huty zmuszone będą ograniczyć swą produkcję.

Nasz eksport i import.

Czwarta część przywozu i trzecia część wywozu należy do Niemiec.

Dotychczas posiadamy dane statystyczne, obrazujące nasz handel zagraniczny za trzy kwartały roku ubiegłego.

Na pierwszym miejscu krajów, importujących towary do Polski widnieją Niemcy, które mimo wojny celnej, w roku 1926 figurują sumą 22,5 proc., a w roku 1927 — 25,3 proc. całego naszego importu.

Na drugim miejscu pod względem wartości przywozu twarów do Polski stoja Stany Zjednoczone, które w roku 1926 wypełniły 18,2 proc. importu polskiego, w roku zaś ubiegłym — już tylko 12,1 proc.

Anglia wykazuje tylko drobne zmniejszenie swego importu do Polski, bo z 10,2 proc. w r. 1926 do 9,2 proc. w roku ubiegłym.

A więc Niemcy, Stany Zjednoczone i Anglia wypełniają razem 50 proc. całego importu polskiego. Udział zaś innych państw w naszym imporcie wynosi (pierwsza cyfra oznacza procentowy udział w imporcie roku 1926 druga cyfra dotyczy roku ubiegłego): Francja — 7,3

aniżeli gospodarczej. Gdyby pójść za nim konsekwentnie, należałoby uważać za najwłaściwszy podatek pogłówny, gdyż ten podatek przeciw najdoskonalej uniemożliwiłby unikanie płacenia podatków wszystkim, którzy z urządzeń państwa korzystają.

Skrupulatne obliczenia wskazują, że cały podatek majątkowy, tak bardzo pożądanym, mógłby dać skarbowi niewiele ponad 70 milionów złotych. Czyżby przypadkiem nie było tu słuszne przysłowie, głoszące, że gra nie warta świecy.

W każdym razie razie zanik całości reformy podatkowej polskiej nie nabierze konkretnych kształtów, zanim zwłaszcza nie będzie zdecydowany charakter polskiego podatku dochodowego, fragmentaryczne posunięcia przez wprowadzenie w najbliższym czasie najmniej doskonałego podatku nie mogą znaleźć dodatniej oceny.

A. Z.

7,5, Austria — 6,7 i 6,6, Czechosłowacja — 4,8 i 5,6, Włochy — 5,6 i 3,0, Rosja — 0,9 i 4,1.

Jeśli idzie o nasz eksport, to znów na pierwszym miejscu figurują Niemcy, które w roku 1926 odebrały 25,3 proc. naszego eksportu, w roku ubiegłym zaś już — 31,3 proc.

Z kolei idzie Anglia, do której w r. 1926 szło 17 proc. naszego eksportu, ale była to wyjątkowa konjunktura związana ze wzmożonym wywozem węgla. W roku bieżącym eksport nasz spadł już do 12,3 proc.

Wreszcie na trzecim miejscu kroczy Austria, do której wywozimy 11,2 proc.

A więc Niemcy, Anglia i Austria razem odbierają przeszło 50 proc. naszego wywozu. Na inne państwa przypada (znaczenie cyfr, jak powyżej): Czechosłowacja — 9,2 i 9,2, Szwecja — 5,1 i 6,4, Francja — 3,4 i 1,8, Stany Zjednoczone — 8,0 i 0,8, Rosja — 1,5 i 2,0.

Ujemne saldo handlowe mieliśmy w obrocie handlowym z Francją (= 71.939 tys. fr. zł.), Holandją (= 13.422 tys. fr. zł.), Indiami Brytyjskimi (= 22.170 tys. zł.), Rosją sowiecką (= 28.210 tys. fr. zł.), St. Zjednoczone A. P. (= 138.887 tys. fr. zł.), Szwajcarią (= 16.863 tys. fr. zł.), Włochami (= 13.388 tys. fr. zł.) i innymi krajami (= 39.663 tys. fr. zł.).

Minimalne pozycje wielu krajów w naszym bilansie handlowym świadczą o tem, że niestety niema jeszcze u nas zrozumienia dla konieczności posiadania licznych rynków zbytu. O tej konieczności jeden z autorytetów amerykańskich w dziedzinie handlu zagranicznego, P. Walter Wyman w dowcipny sposób powiada co następuje:

„Światowa dysyrybucja towarów jest jedynym ubezpieczeniem na wypadek wewnętrznych kryzysów i depresji finansowych. Rozłożenie ryzyka kredytowego i depresji na jaknajwiększej przestrzeni jest znakomitą asekuracją. Mardry dobór zagranicznej klienteli nie polega na wkładaniu wszystkich jablek do kosza jednego zagranicznego rynku, ale zasadza się na umietyjnym ich podziale wśród różnych centrów”.

GIELDY.

URZĘDOWA CEDULA GIELDY WALUTOWEJ GOTÓWKA: Dolary 8,88. CZEKI: Belgja 124,35, Londyn 43,43, 43,42 i ćwierć, Nowy Jork 8,90, Paryż 35,03, Praga 26,41 i pół, Szwajcaria 171,75, Włochy 47,21.

PAPIERY PAŃSTWOWE I LISTY ZASTAWNE Pożyczka kolejowa 102, 102,25, 102,15, 5-proc. pożycz. konw. kolejowa 61,50, 8-proc. listy zastawne Banku Gospodarstwa Krajowego 93, 8-proc. listy zastawne Banku Rolnego 93, 8-proc. listy zastawne ziemskie zł. 83, 4 i pół proc. listy zastawne ziemskie zł. 58, 58,50, 4-proc. listy zastawne m. Warszawy zł. 82,25, 82,50, 5-proc. listy zastawne m. Warszawy zł. 66,25, 67, 8-proc. listy zastawne m. Łodzi 77,50, 10-proc. listy zastawne m. Lublina 89, 10-proc. listy zastawne m. Radomia 89, 6-proc. obl. warsz. z roku 1926 63,75.

AKCJE.

Bank: Dyskontowy 130, 131, Handlowy 123, Polsk 162, 164, Zachodni 35, Zarobkowy 94, 95,50; Spłes 155, Kabel 14, Sifa i Światło 95, 96, Gosławice 79, Wysoka 143, Węgiel 111, Nobel 43,50, Lilpop 42,75, 43,75, 43,30, Modrzejów 47,75, 47,50, Parowoz 40, Starachowice 68, 67,50, Borkowski 19, Haberbusch 166, Gródek 13.

NOTOWANIA BAWELNY.

Nowy Jork, 7 stycznia. Bawelna amerykańska. Otwarcie: grudzień 18,52, styczeń 19,25, marzec 19,25—27, maj 19,28—43, lipiec 19,24—25, październik 18,67—68. I notowania srodk.: grudzień 18,58, styczeń 19,23, marzec 19,27, maj 19,42, lipiec 19,26, październik 18,69. Zamknięcie: loco 19,65, listopad 18,55, grudzień 18,46, styczeń 19,15, marzec 19,21—22, maj 19,31—33, lipiec 19,15—16, sierpień 18,94, wrzesień 18,77, październik 18,60.

Nowy Orlean, 7 stycznia. Bawelna amerykańska. Loco 19,31, styczeń 19,01, marzec 19,20—21, maj 19,14—15, lipiec 19,00—01, październik 18,32—33, grudzień 18,24—26.

Liverpool, 7 stycznia. Bawelna amerykańska. Styczeń 10,45, luty 10,42, marzec 10,42, kwiecień 10,36, maj 10,35, czerwiec 10,28, lipiec 10,24, sierpień 10,12, wrzesień 9,98, październik 9,87, listopad 9,81, grudzień 9,81.

Liverpool, 7 stycznia. Bawelna egipska. Styczeń 17,05, marzec 17,30, maj 17,46, loco 17,70. Aleksandria, 7 stycznia. Bawelna egipska. Gielda nieczynna.

Dolar w Łodzi.

W dniu wczorajszym kurs dolara na łódzkim rynku walutowym wynosił w placeniu w obrotach prywatnych 8,87 i pół i w żądaniu 8,88 i pół. Tendencja wybitnie spokojna. Obroty małe. Akcje bez zainteresowania.

„ARARAT” — Arł. Teatr — Kam.-Rewjowy

pod kier. M. Broderzona
Biała Sala Manteuffla, Zachodnia Nr 43
Łódź cała pełna zachwytu!! Rekordowe powodzenie III-go programu dochodzi do zenitu
Dziś i codziennie o godz. 9,15 wiecz.

„Nisym min Haszomaim” (Cuda z niebios)

Bilety do nabycia od godz. 5-cj pp.

NOWE ZAPISY DO ORKIESTRY I CHÓRU TOWARZYSTWA „HAZOMIR”.

Celem powiększenia chóru i orkiestry Towarzystwa „Hazomir” PRZYJMUJE SIĘ NOWYCH CZŁONKÓW do orkiestry.
Zgłoszenia kandydatów do orkiestry pod dyktando prof. Teodora Rydera przyjmują się w środy o godz. 8,30 w., do chóru pod dyktando prof. Fajwiszysa w niedziele, wtorki i czwartki o godz. 8,30 w., a w soboty o godz. 6 wiecz. w lokalu Towarzystwa „Hazomir”, Aleja Kościuski 21.

SPLENDID

Nieodwołalnie ostatni dzień! Atrakcja sezonu! Wstrząsający dramat w 10-ju aktach

KARUZELA UDREĆCZEŃ

Arcydzieło twórcy „Dr. Calligari” i „Gabinetu figur woskowych” genialnego realizatora PAWŁA LENI.

Rekordowa obsada ze znakomitą artystką i bohaterką „BIAŁYCH NOCY”

LAURĄ I PLANTE

w jej najnowszej i najlepszej kreacji.

Rewelacja filmowa! Niezwykłe napięcie! Niesamowitość! Film który kosztował miliony!
Niebawne efekty światła i cieni! Koncert gry aktorskiej! Dreszcze strachu i grozy!

Początek przedst. o g. 4.30 pp.

KINO SPÓŁDZIELNI
Pracowników Państwowych,
Komunalnych i Społecznych
w Łodzi, ul. Sienkiewicza 40.

MOTTO: Początków młodzieńców ostrzega się zwykle przed si-
dłami niemoralnych baletnic! Teraz widzą, że i baletnice winny
się mieć na baczności przed pocziwymi młodzieńcami.
„BALETNICA“ Drama lekomyślnego kochanka i
złotego baletnicy w 10 aktach.
W rolach głównych — pełna wdzięku **Gene Marlowe**, ulubie-
niec kobiet **G. Lewis**, **J. Herholt** wybitny aktor charakteryst.

ANONSI
Następny program **„WARSZYŃKIANKA“** w rolach gł. Rene Navarre,
E. Vautier i M. Schulz.
UWAGA: Muzyka powiększona i pod n.w.m. kierownictwem.
o zatek w dni powszednie o g. 3.30, ostatni seans o g. 9.30
W soboty, niedziele i święta o godzinie 2 m. 30 po południu.
Na Łazy seans w dni powsz. oprócz sobót od 4 do 5, w soboty
niezależnie i święta od 2.30 do 3.30 ceny miejsce po 50 i 30 gr.

Na raty i za gotówkę!
Na wypłatę po 5 zł. ty odnio-
wo sprzedaje otomany, kozetki,
materace, tapczany oraz
krzesła
Lewkowicz Konstancyńska 24.

LECZNICA
lekarzy specjalistów gabinet denty
styczny przy Górnym Rynku.
Piotrkowska 294, tel. 22-89
(przy przystanku tramw. Dąbianickich)
przyjmuje chorych w chorobach wszy-
stkich specjalności od g. 10 rano do 6-ej
po poł. Szczepienie ospy, analizy (mocz,
krew, płwocin etc.) operacje
onastunkki.

Porada 3 złote
Wizyty na miesiąc
Zabiegi i operacje od umowy. Kaplele
świetlne. Naswietlana lampka kw-rcowa.
Roentgen. Elektryzacja. Zędy
sztuczne, korony złote, platynowe
i męskie.
W niedziele i święta do godz 2 po poł

NAJNOWSZYCH
Salonowych i baletowych tańców
udzie a prywatnie art. baletni strz
B. Libowicz, Łódź
ul. Sienkiewicza 15, tr. i sze piętro
Przyjmuje codziennie od 11 rano do 10w

Restauracja
II rzędna
wydaje codziennie smaczne i zdrowe
obiady od godz. 1-4. Bufet obficie za-
opatrzone w różne krajowe i zagra-
niczne trunki. Obsługa solidna.
M. Fogelman
ul. Cegielniana 42.

Udzielam Lekcji
uczniom niższych klas gimna-
zjalnych. Przygotowuję do e-
gzaminów. Praca ściśle wed-
ług programów państwowych.
Korepetycje przyjmuję tylko
po uprzednim porozumieniu
się z wychowawcą klasowym.
Za rezultaty pracy gwarantuję.
Posiadam wieloletnią praktykę.
30 zł. miesięcznie za godzinę
dziennie.
Wiadomość: Borzęcki, Luto-
mierska 21 m. 92, front, III p.
od g. 3-ej do 6-ej po poł.

W obecnym roku jubileuszowym
fuz wszystkie matki wiedzą, iż od lat
25 jedynie
**Puder,
MYDŁO I KREM
„BEBE SZOFMANA“**
utrzymują w zdrowiu i czystości ciała
dzieci. 9-11

DYWAN PERSKI
wielkości 8 i pół metrów kw. okazynie
do sprzedania.
Wiadomość: Cegielniana 6, m. 8

**W GDANSKU
(LANGFUHR)**
Wykształcona pani przyjmie kilku
panów lub kilka pan. ewent. studentów
na stancję. Pokoje elegancko umeblowa-
ne, kuchnia wykwinna, wszelkie wygo-
dy. Adres: Elza Lanzer, Gdańsk - Lang-
fuhr Hauptstrasse Nr. 42

ZAKOPANE
Pensjonat „Krakus”
ul. Krucówek za wodą
Zarząd Reginy Presburgierowej
informacja tel. 9-65

LEKARZ-DENT.
ZOFJA
Bielakowska
Kilńskiego 1-3.
(Nawrot 41, telefon
Nr. 48-27)
od g. 10-11 i od
4-7 wiecz.
Resekcje. Replanta-
cje. Leczenie dzią-
seł i zębów i t. p.
Winda czynna.

Maskaradowe
kost ume
nowe i używane
damskie do wypo-
życzenia.
Gdańska 64 m. 12
I piętro.
Naborowski.

Kupuję
i sprzedaję
różne używane me-
ble, dywany, maszyny
do szycia, futra
garderobe i różne
sprzęty domowe
piące najw. ceny
A. Wajcman
Narutowicza 19
(Dzielnia)
Sklep starych mebli

Do wynajęcia
dla pana obszerny
pokój,
dobrze umeblowany
z wszelkimi wygo-
dami, elektr. oświ. etl.
ewentualnie dla
dwóch solidnych pa-
nów. Wiadomość
Plac Dąbrowskiego
Nr. 2 m. 6 front II p.

Dwóch pokoi
z ływalnością
kuchni, poszukuje
młode bezdzietne
małżeństwo. Oferty
sub „Niekrepujące”
do adm. Republiki.

Rutynowana
biuralistka - buchal-
terka
potrzebna
do biura fabryki ar-
tykułów technicz-
nych. Oferty z za-
znaczeniem dotych-
czasowej pracy i za-
danego wynagrodze-
nia adresować pod
„Wydział buchalterii”
do adm. Republiki.

Pokój
ładnie umeblowany
w okolicy Przejazd
i Piotrkowskiej
poszukiwany
od zaraz.
Szybkie zgłoszenia
sub „EBE” do adm.
Republiki.

Pokój
na biuro w centrum
miasta
poszukiwany
Oferty sub „Rekla-
ma” do adm. Repu-
bliki.

Wojazer,
siła pierwszorzędną
z branży galanterij-
nej i poręczniejszej
obeznany doskonale
w woiew. Pomor-
skim i Poznańskim
natychmiast poszu-
kiwany. Oferty skła-
dać do admin. Rep.
sub „B. N.”

Przyjmuję wszelkie konstrukcje **złotych**
wiecznych piór oraz ołówków
DO REPERACJI
Posiadam wszelkie części na składzie
po cenach bardzo niskich.
Leon Tyber
ŁÓDŹ, PIOTRKOWSKA № 49, TEL. 6-33

BANK HANDLOWO-PRZEMYSŁOWY W ŁODZI
Spółka Akcyjna
PIOTRKOWSKA № 86
Telefony. 2-59, 8-71, 8-72, 9-73.
oddziały: Warszawa i Sosnowiec.
ZALATWIA
INKASO, DYSKONTO, ZLECENIA GIEŁDOWE
Przyjmuje
Wkłady Oszczędnościowe
w walucie krajowej i zagranicznej.

„Dom Dzieci” syst. **MONTESORI**
pod kierownictwem p. **Kaplanówny**
Wólczańska 23, tel. 14-27.
Zajęcia przed i po południu.
Przyjmuje się dzieci obojga płci od lat 3-6.

2 POKOJ
na kancelarję
w centrum poszukuje adwokat. Pożądane
oddzielne wejście. Oferty do adm. „Re-
publiki” pod „2133”.

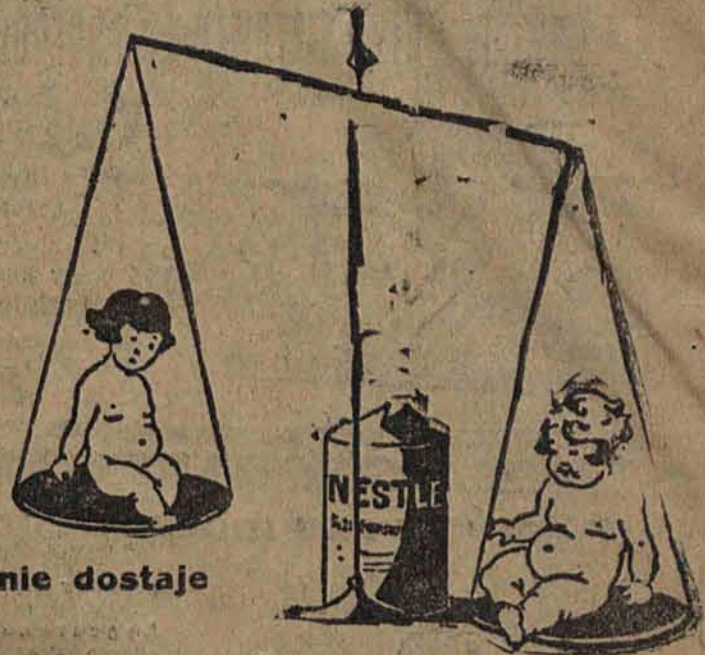
ZDOLNY AKWIZYTOR
dobrze prezentujący się, ustosunkowany
w sferach przemysłowych i handlowych
ze znajomością buchalterji i korespon-
dencji poszukiwany od zaraz. Oferty
sub. „Konfekcja” do admin. nin. pisma.

PROSZEK DO BÓLU GŁOWY
DLA DOROSŁYCH
KOWALSKINA
LABOR CHEM-FARMAC
AP. KOWALSKI - AK
WARSZAWA Miodowa 5

Zydowska encyklopedia
w niemieckim języku ukazała się w no-
wym wydaniu
Prospekty wysyła bezpłatne
ŻYD. KSIĘGARNIA
E. WIENER, Katowice Szopena 8.

Do wydzierżawienia
Mechaniczna fabryka
pończoch
Informacji udziela **Adw LEWARTOWICZ**
Nawrot 2 między godz 5-7 po poł.

ZAWIADOMIENIE.
W związku z szerzonym pogłoski-
m, jakoby dyr. **CAFE de VIENNE** dy-
rektora **„IMPERIAL”**, stanowiły wspó-
z osobę, podaje się o wiadomości, pub-
licznej, że pogłoski powyższe są niezgo-
dne z rzeczywistością, gdyż obie dyrek-
cje nie wspólnie nie wiążą.
Dyrekcja
CAFE de VIENNE.

nie dostaje **dostaje**

Mączkę mleczną Nestle

Skutek nie powinien zadziwiać, gdyż Mączka Nestle,
ciesząca się od przeszło pół wieku zasłużonym uznaniem, jest
nadmierzalnie pożywną, jak wskazuje porównanie z innymi od-
żywkami podług formuły Shermana:

6700	Mączka Nestle'a
3850	Masło
3212	Mięso wołowe
3102	Ciasta
2950	Jaja
2904	Chleb
1592	Świeże mleko
1122	Ziemniaki

Niech każda matka, dbająca o zdrowie swego dziecka,
zażąda od Centrali dla Polski firmy Nestle, Gdańsk, Domi-
nikswall 6, bezpłatnego nadesłania pouczającej broszury:
Pady lekarskie dla młodych matek
oraz prubnej puszeki

Mączki mlecznej Nestle

CHEVROLET
NAJWIĘKSZY SKŁAD
„Chevrolet“
CZĘŚCI ZAMIENNE **TANIE CENY**
OPONY, AKCESORJA
Jener. Reprez. **„BERSON“** M. Rozental i Ch. Tenenblum
Narutowicza 16, tel. 28-30.

Zawiadomienie
Niniejszym zawiadamiam Szanowną
Klientelę iż b. pracownik p. ADAMA
pracuje obecnie w firmie
P. BLOCHA
Kilńskiego 151.

„Czystość”
otkowska 44, telefon 67-45
przyjmuje cyklinowanie, drutowanie,
terowanie oraz sprzątanie biur i pokoi
i y z czen e sz d
Maszyn do kolekcji
(Zackenmaschiene)
także **kasę ogniotrwałą**
okazywać kupie.
Oferty składać do admin. pod „Jotter”

Poszukiwane
DEN albo DWA POKOJE
na biuro umeblowane na parterze dno pierwszym
piętrze w centrum miasta blisko Piotrkowskiej
ulicy. — Oferty № 567.

Umeblowanie
sypialni
w dobrym stanie
i jadalne (nowe)
do sprze ania.
Wiadomość Główna
nr. 16 m. 1.

